

[Poul Erik Dyrlund]

ne på dette område? Fordi arbejdsgiverne, det gælder såvel private som offentlige, har set, at der her er et marked, her er masser af ledig arbejdskraft, og så kan vi lave de stillinger med et timetal, der nu engang passer os.

Jeg vil da også godt gøre fru Lilli Gyldenkilde opmærksom på, at når vi taler om spørgsmålet om, om arbejdsgiverne ønsker at have to deltidsbeskæftigede i ét job, er situationen den, at det på arbejdsmarkedet er sådan i dag, at der på en lang, lang række i særdeleshed store overenskomstområder ikke er mulighed for at deltidsbeskæftige personale. Hver evig eneste gang de sidste mange år, vi har haft overenskomstsituationer, har arbejdsgiverne stillet forslag om, at man skulle have ændret arbejdstidsreglerne til betydelig større fleksibilitet og frem for alt have indført mulighed for at indføre deltidsbeskæftigelse. Hvorfor har man gjort det? Med det klare formål at udnytte arbejdskraften på en betydelig bedre måde, netop det, spørgsmålet går på, at lave et, to eller tre hold på deltidsbeskæftigelse. Der kunne man så passende tage den store arbejdsstyrke, der er på supplerende dagpenge.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg har også en lille bemærkning til fru Lilli Gyldenkilde. Jeg har studeret fru Lilli Gyldenkildes tidligere taler om supplerende dagpenge, og derfor var jeg fuldstændig klar over, at der var en principiel opfattelse af, at faktisk hele landet, ligesom det foregår i Østtyskland i øjeblikket, skulle være på supplerende dagpenge på grund af den beskæftigelsessituation, som vi har. Vi har faktisk en anden opfattelse i Socialdemokratiet. Vi vil meget gerne være med til at bruge nogle af de midler, som udbetales i form af dagpenge, til at lave en aktivering, så vi kan være med til at lave fuldtidsarbejdspladser. Det kan vi gøre ved at styrke uddannelseselementet, og det har faktisk været princippet og rollen, også når vi taler om de supplerende dagpenge, at vi vil nå frem til, at folk, som ønsker at have fuldtidsarbejde og dermed også være fuldtidsforsikrede, at dem får vi styrket.

Formanden:

Tilbage til ordførerrækken.

Glønborg (KRF):

Den sidste ordfører i rækken er ofte udsat for en meget, meget hård fristelse til at forsøge at aflevere sin tale i form af en række korte bemærkninger, men jeg håber, at man bemærker, at jeg ikke er faldet for fristelsen i dag.

Jeg skal ikke gøre mit indlæg langt. Kristeligt Folkeparti har udtrykkelig bedt regeringen om at forsøge at løse arbejdsmarkedsproblemerne i et samarbejde med Socialdemokratiet, men jeg gør da opmærksom på, at det ikke var ment sådan, at vi andre så skulle være helt uden mulighed for at påvirke resultaterne, inden de lå endeligt fastnaglet på bordet i form af en aftale. Men sådan er det altså gået, og det kunne jeg sige mange knotte bemærkninger om, men dem har jeg skrevet i betækningsbidraget, og de, der så har lyst til at læse dem, kan finde dem frem dér. Jeg skal spare forsamlingen for dem her.

Naturligvis er det sådan, at når Socialdemokratiet og regeringen og De Radikale har sat sig sammen og diskuteret i mange dage og døgn og timer, er der naturligvis kommet noget fornuftigt ud af det. Der er da nogle gode elementer i det, der nu ligger på bordet, og jeg har i betækningsbidraget lovet at nævne nogle af dem. Det skal jeg gøre ganske kort, bl.a. under hensyntagen til, hvad uret viser.

Det glæder os selvfølgelig, at der er skabt mulighed for at etablere en række nye uddannelsespladser, og det glæder os også særdeles meget, at den mærkelige ordning, vi har haft i mange år, med den såkaldte dimittendsats, som har gjort, at man reelt straffede folk for at tage et korttidsarbejde, nu er forsvundet. Det er så enkelt og indlysende, at det bør være sådan, at det altid kan betale sig at tage et stykke arbejde, også selv om det kun drejer sig om få timer eller en enkelt dag.

Nu har man så fået en ordning, som måske ligefrem giver præmie til den, som tager sådan et korttidsarbejde. Det kan vi da sige, at det i det mindste er bedre end at straffe. Jeg håber, at det også vil have den virkning, at vi ikke får så mange eksempler på sort arbejde.

Så vil jeg gerne have lov til at sige, at vores almene indtryk af resultatet, der foreligger her, er, at erhvervsvirksomhederne i alt for høj grad skal bære byrderne. Det vender vi os imod. Vi tror, at det på lang sigt giver et dårligt resultat, fordi det forringer konkurrencedygtigheden og